

1896-08-12

AFSENDER

Kristian Zahrtmann

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Civita d' Antino

Arkivplacering:
Mappe 24 nr. 19

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

12. August 1846
Livita & Antonio - 12. August 1846
Kjøbenhavn
Kære Kroppens. I mange sider, ligesom
Dagene efter at du fødtes Livita i Foræld, har
jeg vidst, at jeg skyldte Dig Brev og Tak for den
værdige Hilsen herfra. Nu skal du idag have
noget duggis. Ikke fordi jeg har lyst ganske
særligt paa Hjerte. Sikkert gaaer her alle i den
Guds sin gamle Gang, at man kan tænke
at Eric kommer bliver endnu blyg. Det gaaer en
med Dickens Brevkapsel der er i 20 Aar
og ventede paa at blive spist. Der kom Duggis
men ikke, her ventede vi ganske sikkert forpa-
ra paa Borden. Her er allede deilig i alle
Maader, Smagen er jo en meget deiligere end
færdig og vi her ogsaa en alle de skønneste
er, som det Brevet var fuld af og Duggis
er ogsaa. Vi er her især Johan Rohde, en meget
elkørende og dygtig og velopdragen Mand i 3 Aar
Maler Sidsing Hansen, og en Julius Reif, en
Kongens 35 Aar, sørg, gift, Duggis og meget en
Mand og som Sikkert, men han behandler sig
nok Folket i en sande Gud en Cavaille, at det

NY CARLSBERG MUSEET
Mappe 24 Nr. 19

Respekt og en idag for Agocle
Kære Kroppens
Kære Kroppens
Kære Kroppens

er sløgt at høre paa Porto, og om alle kaldes her
dem i Tiltale. Han bor paa Sicilien i Taormina,
hvor han har en Villa ved Siden af Frisken. Kunsthistorikere
saa vi har ikke blot de jelles Bekendte men
mangfoldige andre. Ved den er lille effekten under om
man bliver gammel. Han kender Mærket af Sankt
og især uorsk datteraler og kendes ofte forfælle
ke personlig, men male tror jeg ikke han kan.
Vi er aldrig noget, han har det inde i sit Hoved
paa den anden Side af Salen. Rothde maler
et Postnat af mig, det er temmelig dygt at sidde
sammen med den endog. Han gør en meget
bra maler det kan godt være, at du kan kende
noget. Igen er det ud af Arbejdet. Han hører mig
dertiligt, mig egner mig den end ja og han er
aldrig for en mand. Jeg. Men han er en
uovertræffet Taler og en en solid Karakter, at
det vil give op med Skrøbeligheden, der
kæber ved et stort Menneske. Der er det dygt
at lægge Mærke til. Jeg havde det ganske ud
mærket i Maimans ved Pisa med Handel og
Paul Christensen, og jeg tror, at den sidste har

haft ganske usædvanligt at al Romane var at Læse sig
Hav været den Skæbne var uendende hjert, hvilket var
dette den Rom vilde give Paradys, naar han for
Ex. spæde at Pica Doukille var skivevise ved
Kastrene, eller naar han ugentende var
Mulninge af et Ophold her pænte at han
kunde Italien Læse god gennem Dante
af Selosya. Han var rokkevise Læse i et
vilde sig noget, uendelig Sprødt, og det var
ofte uendeligt at se, hvorledes han ofte
de dette eller hint, naar han var den vilde
vede Egenten, at det der var Indlyst for han
være ved han indet ved Hjertesiden, og
spas at se et halvt Glas gaaet, var Romane
og var Værdningen helh. Han er helt gennem
noget ting i Værdningen. Han kunde selv være
sig til at male nogle ugentende dansk
Landskaber. Men han indet sig var at var
ikke var Folk, ganske i Modstridning til
Vandel, der fra første Gliblik optraadte
var den fagre og vakkere Gribben, var
han er. Han kunde uendelig aldele forbylde

uafgjort enalder som sig tænker mig ^{til hende & for hendes} derved. Jeg aner ikke, hvor du er, tænker jeg
Dij med med beskaffet med Viborg Drunkende
Jeg synes, at det kan være usædvanligt, at du kan
det store Arbejde, og jeg tror ikke at nogen hjer-
me kan gøre det ene god som du, men jeg
vilde nu alligevel ønske, at du ikke blev
ved at beskæftige dig med en smaa gamle
Skilaster. Blev det ene aldrig ene god, blev
det aldrig ene god ene En Forbilleder for
Johannes god det fiendende deis, det alleruigjort
liget Arbejde en leppene gjort af Anden, men
Jeg regner dig for en af vor Allebedste Mænde
og alle disse. Feltmetriklerne, hvor borte af
tes min Mening overlader minde Oræder.
Jeg ved dog Alle meget god som Liden Tis og
rette selv paa de Allebedste. Paa Formulering
af Byggen Jacobsen tog jeg i Mieschen Cornelius
Hovedværk i Gjenen, men det lod mig kede, en
bevidst det ogsaa er. Maa ske kan jeg med, men
jeg vilde gerne sige Dig, hvorledes jeg synes. Hvis du
le Dine. Her har jeg ofte hørt sig til at være eldt
af Dine / Børn. Jeg har at du altid vil komme og